

– *profetie is belangrijk in de Bijbel*

Petrus neemt in zijn laatste brief afscheid¹ van zijn geliefden, maar er is eigenlijk maar één onderwerp dat hem bezig houdt: de profetie. Hij bindt hen op het hart om zich de woorden van de heilige profeten te blijven herinneren². Die waarschuwing staat er speciaal voor gelovigen die “in de laatste dagen” leven. Voor ons dus!

Wat is het dreigende gevaar?

Er zullen spotters komen, die luidkeels de komst van de Heer Jezus in twijfel trekken door te stellen dat er eeuwenlang niets veranderd is. Met andere woorden: die komst is gewoon onzin, het gaat niet gebeuren.

Zulke spot zou ons vandaag aan het twijfelen kunnen brengen. Het is inderdaad toch al zo'n kleine 2000 jaar geleden dat de Heer Jezus Zijn discipelen beloofde om terug te komen³? Ook al nemen we die spotters niet serieus, het effect van hun spot kan wel degelijk zijn dat we minder uitkijken naar Zijn komst, en ons misschien zelfs stillietjes afvragen: “Waar blijft de belofte van Zijn komst?”

– *momenten van bezinning*

Er zijn van die momenten waarop een christen zich afvraagt of een gebeurtenis in de actualiteit iets te maken heeft met een Bijbelse profetie. Zulke momenten zijn b.v.:

• juli 2013 - Damascus

Er verschijnen berichten in de media dat delen van Damascus in brand staan, en direct wordt er een link gelegd naar een uitspraak van Jesaja: “Damascus zal een puinhoop worden”⁴. Alsof er op dit moment een profetie in vervulling zou gaan. Een volgend vers maakt duidelijk dat hij over een andere tijd spreekt, namelijk wanneer ook Israëls heerlijkheid weer verdwenen zal zijn⁵.

¹ 2 Petrus 1 : 14

² 2 Petrus 3 : 2 - 4

³ Johannes 14 : 2

⁴ Jesaja 17 : 1

• 2011 - Egypte

Egypte neemt in het profetisch landschap ook een belangrijke plaats in, maar het wisselen van de leiders en de bijbehorende volksoptstanden zijn geen vervulling van profetieën.

Syrië en Egypte worden door Daniël beschreven als resp. Koning van het Noorden en Koning van het Zuiden⁶. Met enige voorzichtigheid zouden we kunnen stellen dat de huidige onrust bedoeld is om krachten naar boven te laten komen, die meehelpten om deze landen straks zo machtig te maken. Dat geldt eigenlijk voor de hele z.g. Arabische Lente die sinds 2010 aan de gang is. Het is geen toeval dat de regio rond de Middellandse Zee zo in beweging is, maar laten we er niet te snel een Bijbeltekst mee in verband brengen.

• 11 september 2001 - New York

Op deze dag houdt de hele wereld even de adem in. Hoe is het mogelijk dat de Twin Towers en het Pentagon zo kunnen worden aangevallen, het economisch en militair hart van het machtigste land op aarde? Sommigen brengen dit direct in verband met de vernietiging van het grote Babylon⁷. Daar is inderdaad ook sprake van een enorme verbijstering, maar het grote Babylon is toch echt wel wat anders dan New York.

Kortom: bepaalde gebeurtenissen kunnen ons aan het denken zetten, maar laat de belangstelling voor het profetisch woord niet bepaald worden door de actualiteit die via de media tot ons komt.

– *belangrijkere momenten*

Toch zijn er na de tweede wereldoorlog minstens twee gebeurtenissen geweest die een duidelijk verband hebben met het profetisch woord:

⁵ Jesaja 17 : 3

⁶ Daniël 11

⁷ Openbaring 18 : 10

1) 1948 - oprichting van de staat Israël
De Zionistische beweging heeft lang geprobeerd om ergens ter wereld een eigen Joodse staat te stichten, desnoods in Afrika of Zuid-Amerika. Maar wie had voor mogelijk gehouden dat die eigen Joodse staat kon worden opgericht binnen het door God aan Abraham toegewezen gebied⁸? Daarvoor waren de tegenkrachten toch veel te groot? Maar het gebeurde!

2) 1953 – EGKS
De Europese Gemeenschap voor Kolen en Staal, een economische samenwerking tussen 6 landen, vormt het begin van wat we nu kennen als de Europese Unie. Inmiddels wordt er veel meer samen gedaan dan het handelen in kolen en staal.

Die eenheid hebben leiders door de eeuwen heen met militaire macht tot stand proberen te brengen (Karel de Grote, Napoleon, Hitler) maar het is niet gelukt.

Nu groeit het vanzelf. Er zijn weliswaar (financiële) pijnpunten, maar het gaat wel in de richting van een macht die in de toekomst ook een rol gaat spelen⁹.

Deze gebeurtenissen hebben terecht de belangstelling voor de Bijbelse profetie doen toenemen.

– *het Reveil*

Maar genoemde gebeurtenissen hebben niet tot een wereldwijde interesse in Gods Woord geleid. Daarvoor is iets anders nodig.

In de 19^e eeuw ziet het gebied rond de Middellandse Zee er redelijk overzichtelijk uit. Het Ottomaanse Rijk beheerst bijna het hele gebied. Er is in de verste verte geen zicht op een eigen Joodse staat of een verenigd Europa.

Door een machtig werk van Gods Geest komen velen er toe om de Bijbel te lezen, waardoor het stof van de profetieën wordt weggehaald. Men ontdekt dat de Heer

terugkomt voor Zijn gemeente, en alle andere profetieën gaan weer leven: over Israël en de omringende landen, de antichrist, het Messiaanse vrederijk, enz. Het is alsof de roep klinkt: “Zie, de bruidegom. Gaat uit Hem tegemoet”¹⁰.

Dit gaat samen met levensheiliging en groei op allerlei terreinen. Dit is het Reveil.

Door Schrift met Schrift te vergelijken komt men tot heldere conclusies. Een bekend schrijver zegt in 1866: “Wanneer toch de Heer van den hemel zal komen met Zijn hemelsche heiligen, ... wanneer Zijn voeten zullen staan op den Olijfberg ... dan moet natuurlijk dat volk vóór dien tijd in zijn land teruggekeerd zijn, en stad en tempel herbouwd hebben”.

Een andere ontdekking is b.v. dat het Joodse volk op een bepaald moment een eigen staat zal hebben, d.w.z. als volk en land herkenbaar zal zijn. Maar als volk zal het dan nog geestelijk dood zijn¹¹.

Later zal Gods Geest in het volk werken, wat zal leiden tot een heuse opwekking¹².

Dergelijk zicht op de profetie was het gevolg van een toegewijd christelijk leven, ook al is dat vandaag niet meer op zo’n wereldwijde schaal te verwachten. Het mag ons aansporen om ons te verdiepen in de profetie, te meer nu de contouren van het toekomstige profetische landschap meer zichtbaar zijn dan in de 19^e eeuw.

Hoe dichtbij moet dan de komst van de Heer zijn!

– *de profeten uit het Oude Testament*

In grote lijnen komen de profetieën in het Oude Testament neer op drie punten:

1. landsbelofte aan Israël

Abraham krijgt te horen dat God zijn nageslacht het gebied tussen de Nijl en de Eufraat heeft gegeven¹³.

⁸ Genesis 15 : 18

⁹ Openbaring 13 : 1 - 10

¹⁰ Mattheüs 25 : 6

¹¹ Ezechiël 37 : 8

¹² Ezechiël 37 : 10

¹³ Genesis 15 : 18

Die belofte is nog nooit in vervulling gegaan. Het volk Israël zal dat gebied dus in bezit gaan nemen.

2. het Messiaanse rijk

De Heer Jezus vertelt de Joden dat Abraham “Zijn dag heeft gezien en zich verblijd”¹⁴. Kennelijk leeft Abraham (evenals Henoch¹⁵) zó dicht bij God dat hij zicht heeft gekregen op de dag van Christus¹⁶, een bekende aanduiding voor het Messiaanse vrederijk. Talloze andere profeten spreken over het komende Koningschap van Christus¹⁷, en de periode waarin dat zal worden uitgeoefend.

3. het lijden van Christus

Vóórdat het vrederijk aanbreekt en Christus op Zijn troon zit, zal Hij eerst verworpen worden¹⁸.

Deze boodschappen mogen de profeten doorgeven, echter zonder te begrijpen over wie en over welke tijd zij spreken¹⁹.

Dat roept bij hen nogal wat vragen op, en zij hebben geprobeerd om minstens twee dingen beter te begrijpen:

a) *de behoudenis van hun ziel.*

Zij mogen zeggen dat zielen gered worden en dat mensen gerechtvaardigd worden²⁰. Maar een volkomen verlossing is voor hen onbegrijpelijk.

b) *de tijd van Christus.*

Zij spreken veel over het lijden van Christus en over Zijn heerlijkheden erna, maar zij kunnen zich geen voorstelling maken van de tijd waarin dat zal gebeuren, en hoe dat zal gaan.

Het bizarre is dus dat zij veel mogen doorgeven over het lijden en de verheerlijking van Christus, maar er zelf maar weinig van begrijpen.

Dan openbaart God hen dat zij die taak ook niet hadden voor zichzelf, maar voor ons! Dat betekent dus dat de profeten in het Oude Testament niet in de eerste plaats hebben geprofeteerd voor het volk Israël uit hun tijd, of voor zichzelf, maar voor ons, de christenen, die eeuwen later zouden komen.

Als God zoveel moeite neemt om ons te informeren over de toekomst van Zijn Zoon en alles wat er mee samenhangt ten aanzien van Israël en de rest van de wereld, hoe ontzettend belangrijk is het dan dat wij er kennis van nemen!

– *de profeten uit het Nieuwe Testament*

Zodra de Heer Jezus begint aan Zijn openlijke optreden roept Hij apostelen. Het is belangrijk dat er getuigen zijn van Zijn leven, Zijn sterven en Zijn opstanding²¹.

Samen met enkele profeten (Markus, Lukas en Judas) vormen zij de schrijvers van het Nieuwe Testament.

Sommigen mogen echter ook een blik slaan op Zijn toekomstige heerlijkheid²². Petrus is één van hen²³.

Daarmee zien zij waar de profeten in het Oude Testament zo naar zochten: Christus in Zijn heerlijkheid. Vooral de stem van de Vader heeft op Petrus diepe indruk gemaakt. Dát is voor hem de kern van het profetische woord.

Paulus is een ander soort getuige: niet van Christus zoals Hij op aarde was en daar weer zichtbaar zal worden, maar hij is getuige van een verheerlijkte Mens in de hemel²⁴.

In verband met dát getuigenis geeft God hem de taak om enkele geheimen te openbaren.

1. Christus en de gemeente zijn één

In de brief aan Efeze onthult Paulus het geheim dat Christus en de gemeente een

¹⁴ Johannes 8 : 56

¹⁵ Judas : 14 - 15

¹⁶ Filippi 1 : 10; 2 : 16

¹⁷ Psalm 2 : 6, 7

¹⁸ Jesaja 53 : 7

¹⁹ 1 Petrus 1 : 10 - 12

²⁰ Jesaja 53 : 11

²¹ Johannes 15 : 27

²² Mattheüs 16 : 28 – 17 : 8

²³ 2 Petrus 1 : 15 - 18

²⁴ 2 Korinthe 12 : 2 - 4

onlosmakelijke eenheid vormen. Hij vergelijkt die eenheid met bekende beelden uit het dagelijks leven, namelijk van een hoofd en een lichaam, een goed samengevoegd gebouw en de relatie man - vrouw²⁵. Al die beelden geven een aspect van die eenheid weer.

Het is van groot belang om te beseffen dat de gemeente het gezelschap is van alle kinderen van God. Ieder die de Heer Jezus heeft aangenomen is uit God geboren²⁶ en behoort tot de gemeente. In de gemeente is het verschil tussen gelovigen uit de Joden en de heidenen verdwenen²⁷. Beiden hebben door één Geest de toegang tot de Vader, en zijn met die Geest verzegeld.

Dat is typerend voor een christen.

Bovendien blijkt een christen uitverkoren te zijn van vóór de grondlegging van de wereld²⁸.

Maar waaruit blijkt allereerst dat Christus en de gemeente een eenheid vormen?

Paulus beschrijft het imposante feit dat Christus straks openlijk boven elke denkbare macht verheven zal zijn. Alles zal aan Zijn voeten onderworpen zijn, behalve ... de gemeente.

God geeft Hem (deze Christus in al Zijn macht) als hoofd aan de gemeente, die zijn lichaam is. Christus is dus het geschenk aan de gemeente. Op haar beurt maakt de gemeente Hem compleet, zoals hoofd en lichaam een persoon vormen²⁹.

Het is nauwelijks te bevatten hoe luisterrijk de gemeente is in de ogen van God.

Dit geheim heeft Paulus onthuld.

2. Christus komt, allereerst voor Zijn bruid

De liefde van een man voor zijn vrouw helpt ons om iets te begrijpen van de liefde van Christus voor Zijn gemeente. Hij schrijft over de relatie man – vrouw “met het oog op Christus en de gemeente”³⁰. Dát is de

volmaakte liefde in een volmaakte eenheid. Elke relatie tussen man en vrouw heeft dit als norm.

Uit die liefde van Christus vloeit ook voort dat Hij verlangt om haar bij Zich te hebben, zoals een bruidegom verlangt naar zijn bruid.

Het laatste profetische boek in de Bijbel, het boek Openbaring, sluit dan ook af met de tweevoudige belofte van de Heer aan Zijn gemeente: “Ik kom spoedig”³¹.

Wij, de bruid, zeggen van onze kant: “Amen, kom, Heer Jezus!”³².

Daarmee gaat de Heer de belofte inlossen die Hij kort voor Zijn sterven uitspreekt: “Als Ik heengegaan ben en u plaats bereid heb, kom Ik weer en zal u tot Mij nemen, opdat ook u zult zijn waar Ik ben”³³.

Het is belangrijk om deze punten vast te houden bij het verdere overdenken van de profetie.

1. verschil tussen Israël en de gemeente

Enkele punten van verschil:

a) *oorsprong*

Israël begint vanaf Abraham. De gemeente is van vóór de grondlegging van de wereld.

b) *vorming*

Israël wordt als volk zichtbaar bij de Sinaï. De gemeente wordt gevormd op de pinksterdag³⁴.

c) *bestemming*

Israël is een volk dat op aarde zal leven onder de zegen van het Messiaanse vrederijk. De gemeente zal in het Vaderhuis wonen.

2. geen eigen uitleg in de profetieën

Petrus onderstreept het bijzondere belang van het profetisch woord, ook voor het alledaagse leven³⁵. Hij waarschuwt echter sterk voor fantasie. We moeten Schrift met Schrift vergelijken voordat er een conclusie getrokken kan worden.

²⁵ Efeze 5 : 25

²⁶ Johannes 1 : 13

²⁷ Efeze 2 : 13 - 18

²⁸ Efeze 1 : 4

²⁹ Efeze 1 : 20 - 23

³⁰ Efeze 5 : 22 - 32

³¹ Openbaring 22 : 12, 20

³² Openbaring 22 : 17, 20

³³ Johannes 14 : 3

³⁴ Handelingen 2

³⁵ 2 Petrus 1 : 20